

**Ἀρκούδες καὶ μαϊμούδες χυμοῦνε στὸν Θανάση
ᾗγατί μὲ φόρους θέλει καὶ τούτους νὰ δαμάσῃ.**

Καὶ κτυποῦνε τὰ ποδάρι,
καὶ φωνάζουν μὲ μεγία
πῶς ζητοῦν καὶ μὲ τὸν Ἄρη
τακτικὴ συγκοινωνία.

Κι ἄλλος θέλει νὰ μοροῖ
μ' ἔσκολα νὰ πηγαίῃ
καὶ σ' αὐτὸν τὸν Σείριο.

Κι ὁ Θανάσης ἀπορεῖ
μ' ἄλλους τούτους πρᾶγοι, ἢ
καὶ τραβᾷ μαρτύριο.

Καμπούσοι πάλι τοῦ ζητοῦν
εἰς τὸν ἄερα νὰ πετοῦν
μέσα σ' ἄεροπλάνα.

Κι αὐτὸς γελῶντας τοὺς μιλεῖ:
ὄρε τι κοίνας, πρελλοί,
ἢ δόλια σας ἢ μάγια;

Ἐμεῖς δὲν ἔχομε λεγτὸ
τὸ δόντι μας νὰ βροῦμε,
καὶ φόρους καὶ δασμοὺς γι' αὐτὸ
γυρεῖομα ν' ἀδείξωμε.

Καὶ οὗς μᾶς βασανίζετε καὶ οὗς μᾶς παραβέβετε,
παιδιά μου μαυροφόρα;
παιρῖταισι καὶ οὗς νὰ μᾶς γυρεῖτε
σιδηροδρομοὺς τώρα.

Μὰ ποῦ μᾶς ἀπετύχασε
κι ἀναφορὰς μᾶς στέλλετε;
ἐσὺς ψαμί δὲν εἶχασε
καὶ ρεπαρώνα θέλατε.

Κι ὅταν στὰ μαῦρα γνύνεται καθέννας σας σὸν Φλᾶρη
ᾗγὰ νὰ τοῦ γίνῃ ἡ χάρις,
τότε θὰ μ' ἐπατρέψετε νὰ σᾶς εἰπῶ μὲ θάρρος:
κακὸς ψυχρὸς σας φλᾶρος.

Μακάρι νὰ μπορούσαμε μὲς στὸν καινούριο χρόνον
νὰ σᾶς συγκοινωνούσαμε καὶ μὲ τὸν γέρο Κρόνον,
καὶ νὰ σκαρώνουμε καμμιά μ' ἐκείνουσ συμμάχια
κι ἐγὼ τὸ γουργουλιδιὸν νὰ πᾶω μ' ἡσυχία.

Μακάρι νὰ μπορούσα νὰ σᾶς συγκοινωνήσω
μ' ἕνα καὶ μ' ἄλλον μέγαν πλανήτην ἐπουράνιον,
καὶ σχέδια καὶ φῶτα σ' ἐκείνουσ νὰ δανείσω
καὶ γὰ στρατοῦς καὶ στόλους νὰ βρῶ κανένα δάνειον.

Μὰ βλέπετε πρὸς τὸ παρόν, ἀγαπητὰ τεκνία,
πῶς εἶναι δύσκολη πολὺ κάθε συγκοινωνία,
κι ὅσο κι' ἂν φοβερίζετε στὰ μαῦρα βουτηγμένοι,
ὁμως ἐλπίς δὲν μένει
πῶς θὰ συγκοινωνήσωμεν μὲ Κρόνον καὶ μὲ Σείριον
ἂν δὲν συγκοινωνήσωμεν προτοῦ μὲ τὸν Ἀργύριον.

Τέτοια τοὺς ἔλεγε κι' αὐτὸς ποῦ ἐστριμπόει πλούτους,
κι ἔλα κι' ἐγὼ πρὸς τούτους:
Πρῶτ' ἄς συγκοινωνήσωμεν
κι ἔμεῖς μὲ τὴν φρειδά,
μὰ καὶ μὲ τὴν αἰδῶ,
κι ἔπειτ' ἄς ἐσφονήσωμεν
πῶς θέλομεν κι' ἑδῶ
συγκοινωνίας ἀληθεῖς καὶ πηχίσις μέχρις ἄστρων
χωρὶς ἐφόδους συνεχεῖς πρὸς κτιῖσιον κοπροκάστρων.

**Στάσις θηρίων
τὰ μάλ' ἀγρίων.**

Τι χάρις παροξυμῶσι..
ὄρε νῆα ποῦ θὰ γένῃ!..

ὁ Προϊολογισμὸς
μὲς στὸ Παρλαμένο μαίνει.

Ἔρχεται...χαρὰ στὸ γένος!...
νοῦ καὶ στόματος τρυφῆ...
νάτος νάτος φουσκωμένος
μ' ὄλα του τὰ συναφῆ.

Τὶ περίσσευμα ποῦ γράφει,
κ' εἶναι πιθανόν, μισκίνη,
σιδηρόδρομος νὰ γίγη
τώρα πᾶ καὶ στήν Ἀνάφῃ.

Τούτος χαρτὶ σωτήριον, τούτος λαοῦ πανάκεια,
κ' ἀπὸ δυσκολιότητα πολλήν θὰ μᾶς γλυτώσῃ...
τί πίνακες συγκροτούνται οὗ τούτον μὲ πανάκεια,
ὅπου κενὰ μᾶς τάφησαν πινακογλύπται τόσοι.

Κι' εἶδ' ἀρκούδες καὶ μαιμοῦδες σιγαμένον Ἀτσιγγάνων,
ποῦ χορεύοντε σ' τοὺς δρόμους τὸν κλεινὸν Ἰσοτεράνων,
μούτσουνα φρικτὰ νὰ δεχθῶν
κ' ἄγριας ματριάς νὰ ῥέθων
στὸν ἀτρόμητον Θανάση, γιατί θέλει μέσα σ' ὄλα
κ' ἀπὸ τούτας νᾶχη φόρε,
καὶ γερό νὰ δίγη φόρο,
κάθε τὸν ὁδὸν ἀρκούδα καὶ μαιμοῦ κοκικοκῶλα.

Κι' εἶπαν ἄλλοι, Περικέτο, ποῦ δὲλαν νὰ δεῖξουν νοῦ,
πῶς σ' αὐτὴν τὴν φοροζάλην
ἴσως νὰ φορολογήσῃ καὶ τὰς Ἀρκούδας τοφρανοῦ,
τὴν μικρὰν καὶ τὴν μεγάλην.

Κι' εἶπαν κ' ἄλλοι σοβαρὰ,
Περικέτο λιμαδόρο,
πῶς μπορεῖ νὰ βάλῃ φόρο
καὶ στήν Ἀρκτον τοῦ Βορῆα.

Κι' ἀρκούδες ἔχορεύανε
καὶ τὸν Λοκρὸ γυρεύανε
νὰ τὸν κατασπαρῶσιν.

Κάθε χαρτὶ ποδοπατοῦν
καὶ φόρον σχέδια ζητοῦν
στὰ δόντια των νὰ δρᾶσιν.

Καὶ κόσμος ἔλεγε καλὸς ἀπὸ τὰ θεωρεῖα
πῶς ὁ Θανάσης τὰ βάλῃ καὶ μ' ἄγρια θηρία,
καὶ πέρι ἀρκουδιάρηδες κτυποῦσανε τὸ νεφεῖ
κ' αὐτὸς ὁ φόρος ἔλεγε νὰ τὸν κατασπαρῶσῃ
καὶ καθεμιάς ἀρκούδας τὸν ἐγάλασε τὸ κέφι.

Κι' ἔλεγον κερὸ τραγοῦδι:
μὴ, Λοκρὲ, μᾶς κατασπαρῶσῃς,
κ' ἵν' οὐ κάνουν νὰ χορεύῃς
καμμιά μέρα σὺν ἀρκούδι.

Καὶ κάποιος ἀρκουδιάρης, βρε Περικὴ τρελλέ,
μὲ πόνην ἐτραγοῦδα
κ' εἶπε σὲ μὴν ἀρκούδα:
κάνε μας τὸν Θανάση πῶς πίγει γαγλιέ.

Κάνε μας τὸν Θανάση πῶς κάθεται σὺν κλώσσα
καὶ σχέδια μεγάλα γεννοβολᾷ καὶ τόσα.
Κάνε μας τὸν Λοκρὸ πῶς θησαυροὺς ἐξεθάβει,
κάνε μας τὸν Λοκρὸ πῶς σ' τὴ Βουλῇ τοκῶνεται,
κάνε μας τὸν Λοκρὸ πῶς σὺν τὴν ἴσ' ἀνάβει
μὲ τοὺς ποτοποιούς καὶ μ' ὄποιον τοῦ φορτύνεται.

Καὶ μαιμοῦδες μὲ γυμνάσιος καὶ μὲ τόσο σαρκισμὸ
περικαίθων τοῦ Θανάση τὸν Προϊολογισμὸ,
καὶ τοῦ λένε: γιὰ τοὺς φόρους πῶς καὶ σὺ δὲν προτιμᾷς
τῆς ἀνθρώπωναις μαιμοῦδες, μὰ φορτύνεσαι σ' ἐμᾶς;

Πῶς δὲν φορολογεῖς
ἀνθρώπωναις πιθήκους
πιθηκίζουσης γῆς,
τὰ μάλιστα ἀνηθίκους;

Ἄου κιντᾶρης μὴ μαιμοῦ μπροστά σου ξεπροβάλλει
μ' ἀνθρωπινὸ κεφάλι.

Ἄου κιντᾶρης μούτσουνα γελοῖον μαιμοῦδιόσινα,
κ' ἀρκούδας γύρω μαλλιαραῖς,
ὅπου χορεύοντε βρομεραῖς,
μὲ στόματα τοὺς θησαυροὺς φεμάρουν θεονήσινα.

Κι' εἶδα γύρω μου πιθήκους κ' ἄλλους πιθηκοειδεῖς
σιγαμένους κ' ἀγαυεῖς
Μὲς στὰ ἴσα τὰ ποικίλα
βλέπω κ' ἄγριον Γνωρίλα,
βλέπω κ' ἔνα Χιμπατῆ,
κ' ἄλλα νὰ χυμοῦν δερτῖλα
κατὰ τοῦ ναργυλετῆ.

Τὶ νὰ κἀγὼ κ' ὁ Λοκρὸς μὲς σ' τὴν πάλῃ τὴν ἄγρια;
ἀπ' ἔδω ποτοποιοὶ κ' ἀπ' ἐκεῖ φρικτὰ ἄγρια,
ποῦ χολεῖ σὺν κόθου κ' ἄλλα...
μᾶρὸς βαθὺ καὶ πίσω σέμμα.

Καὶ δὲν φθάνουν ὅλα αὐτὰ, κεφαλὴ ξεβιδωμένη,
μὰ πολλοὶ μαυρονημένοι
τοῦ μαυρίζουν τὴν καρδίαν τοῦ μὲς σ' τῆς τόσας ἀγωνίας,
καὶ ζητοῦν σιδηροδρόμους καὶ στεναῖς συγκοινωνίας.

Π.—Γὸν ἔφερ' ἐπὶ τέλους τὸν τρεῖς εὐλογημένους;
Φ.—Ἐγινε μὴ παρτάτα μεγάλη σ' τὴ Βουλῇ,
ἐκεῖνος ἀπὸ μέρους τὸν εἶχε τελειωμένο,
μὰ σ' τὸ Τυτογαρεῖο τὸν ἄρτησαν πολὺ.
Τῆς Πέμπτης τὸ λυκόφως τὸν ἔφερ' ἐπὶ τέλους,
τὸν ἴδανε καὶ Πρέσβεις κρατοῦντες μονέλους,
κ' εἶα σ' τὸ Παρλαμένο νὰ τρέξωμενο ὁμοῦ...
Π.—Ὅρσε λοιπὸν στηλμάρι, ξεστοκωτὴ μαιμοῦ.

Τὸν Ἄλφα Ματαράγκα λιποκόμει κ' ἐμῆς,
ποῦ γιὰ τὸν ἀδελφὸν τὸν Νίνο πικροκλαίει,
ποῦ μέσα σ' τοὺς ἀγῶνας τῆς πάλῃς τῆς ὁμῆς
ἐγενόριε γενναίως κ' ἐντίμως νὰ παλαίη.

Καὶ κερκόριε ποικίλας,
μ' ἄλλους λόγους ἄγγελας.

Στὸ Φαρμακεῖον τοῦ γνωστοῦ Μαρινοπούλου πῶρα
αὐτόματα ξυριστικὰ θὰ βρῆτε μηχανήματα,
ὅπου γλυτάνουν πρόσωπα πολλῶν γεναιοφῶρα
ἀπὸ συγχοῦς τραυματισμοὺς καὶ ξουραφῶν νοσηματα.